

Overblik; men, da det stiller Fonden uheldigere, er der ikke fundet Anledning til at gjøre Rettelser deri. Dødeligheden har det ikke været anset for rigtigt at tage i Betragtning paa Grund af Personernes ringe Antal. Endelig er der gaaet ud fra, at der er givet Pensjonsretten for de nu ansatte feuberettigede Kunstnere uden kongelig Ansættelse indtil 5 Mars tilbagevirkende Kraft, og at der til Opfyldelse heraf tillægges Fonden 10,867 Rd. af det kgl. Theaters private Pensjonsfonds Midler. Efter 41 Mars Forløb eller ved Udgangen af Theatersaaret 19¹²/₁₃ tænkes alle at gaa af med den hver enkelt tilkommende Pension, og Fonden viser da

for Rentefod	2 pCt.	halvaarlig et Overflud af	656 Rd.
	$\frac{2}{8}$ —	—	25,147 —
	$\frac{2}{4}$ —	—	52,092 —

Med Hensyn til de nærmere Detailler af denne Beregning henvises til den hoslagte Tavle Nr. 3, hvis 2 sidste Kolonner vise denne Pensjonsfonds hellaarlige og halvaarlige Indtægter for hvert Aar indtil Theatersaaret 1897⁰⁸, fra hvilken Tid det bliver konstant. I Tavle Nr. 4 er der af Tavlen Nr. 2 udbraget dem, der i de enkelte Aar antages at afgaa med Pension, dennes Størrelse og Pris i Livsforsikrings-Anstalten af 1871. Tavlerne Nr. 5 a, b, c vise Detailberegningerne for halvaarlig Rentefod 2 pCt, $\frac{2}{8}$ pCt. og $\frac{2}{4}$ pCt., naar der gaas ud fra, at der den 1ste Juli 1872 er en Formue tilstede af 10,867 Rd., og der dernæst fra Halvaar til Halvaar tillægges Renten og den Indtægt, der kommer til, samt fradrages de indtrædende Pensioners Pris i Livsforsikrings-Anstalten.

For endelig endnu at faae et Begreb om, hvorledes Pensjonsbyrden fordeles sig efter Kunstarten og Afstedigelsesalderen, er der endnu gjort den Betragtning gjældende, at, da det Beløb, som Theatret tilskyder foruden 5 pCt. af Lønningen og 300 Rd. i Debutantsku, i Virkeligheden bliver lig $\frac{1}{3}$ af den til Kunstnerne udbetalte Sku, kan man tænke sig dette sidste Beløb fordelt paa Kunstnerne og antage, at hver enkelt Kunstner tjener 5 pCt. af sin Lønning og $\frac{1}{3}$ af sin Sku til Fonden, beregne, hvad disse Beløb andrage med Rente og Rentens Rente ved Afstedigelsen, herfra subtrahere, hvad Pensioner ville koste, og Forfjellen viser da, hvor stor Gevinst eller Tab han har tilført Fonden. Exempler herpaa findes angivne i Tavle Nr. 6, hvoraf ses, at Skuespillere og Sangere i det Hele ville give Gevinst, men bestomindre jo yngre Afstedigelsesalderen er, og kun undtagelsesvis give Tab (Sangere), at Skuespillerinder give mindre Gevinst og undertiden (Sangerinder) ikke ringe Tab, at Solodansere og Dandsferinder som Regel ville give endogfaa meget store Tab. At Fonden desuagtet kan bære sig, kan opfattes ganske populært, naar det bemærkes, dels at den aarlige Debutantsku paa 300 Rd. i 20 Aar vil med en halvaarlig Rentefod af 2 pCt. akkumuleres til 9,060 Rd. og saaledes være istand til endog rigelig at bære de to største Tab, nemlig Tabet ved Solo-Dandsferinden og Dandsferen, og dels at Antallet af de Kunstnere, der give Gevinst, er flere Gange større end Antallet af dem, der give Tab. Heraf vil der derhos kunne ses, at, da det er Afstedigelse i den unge Alder i Forbindelse med høi Lønning, der giver de store Tab, vil Fondens uheldige Chancer fortrinsvis falde mellem Fondens 15de og 30te Virkeaar.

Af det Foregaaende fremgaar altsaa, at Fonden blot betragtet som Sparefond vil kunne bære Pensioneringen af de feuberettigede Kunstnere, men, naar der derhos henses til 1, at denne Del af Fondet vil have Gevinst ikke blot, naar en Kunstner, men ogsaa naar nogen af det øvrige Personale dør i Tjenesten, ligesom naar overhovedet Nogen, der er ansat ved Theatret, forlader det inden 15 Mars Tjeneste,

2, at Rentefoden maa antages idetmindste til sine Eider at kunne overstige 2 pCt.

halvaarlig,

3, at man hyppigt vil kunne undgaa at indkjøbe Livrenter for unge Pensionister, naar der tilbydes sig heldige Anbringelsesmaader for Penge,

faa tør det vistnok anses for fuldt berettiget at antage, at Fonden kan bære en større Pensjonsbyrde, og Forslaget gaaer derfor ud paa undtagelsesvis ogsaa at kunne tillægge enkelte andre end slemste Kunstnere Pensjonsret, naar der maatte findes særlig Anledning dertil, og forsaavidt det antages at være af Bigtighed til enhver Tid at fikse Theatekontoret en ældre Embedsmand, der, medens Theaterbestyrelsen hyppig kan skifte Personligheder, kan være til Støtte for, at det principielle System i Administrationen bevares, vil man sikkert uden Fare kunne tillægge en saadan Embedsmand Pensjonsret, saameget mere som den Alder, hvorfra hans Pensjonsberettigelse bliver at regne, dog neppe vil blive yngre end 30 Aar, og han derhos i Reglen først vil blive afstediget i en ældre Alder, idet han selvfølgelig ikke vil faae Pension, hvis han forlader Theatrets Tjeneste for at gaa ind i Statstjenesten med Udgang til Pension.